

GORIŠKA STRAŽA

Rokopisi se ne vračajo. Ne-frankirna pisma se ne sprejemajo. Oglasi, katere je treba vnaprej plačati, se računajo po dogovoru.

Izdaja konsorcij »Goriške Straže«. Odgovorni urednik: Josip Vimpolšek. Tiska: »Narodna Tiskarna« v Gorici, ulica Veturini 9.

Govorimo jasno.

Naše šolske zadeve.

Izhaja v Gorici vsak četrti opoldne. Velja za celo leto 12 L. mesečno 1 L. za inozemstvo 16 L. Na naročila brez doposlane naročnice se ne bomo ozirali. Posamezne številke stanejo v razprodaji 20 stotink. Uredništvo: Ulica Veturini 9, uprava: ul. Veturini 9.

»La Voce dell'Isonzo« (Sočni glas) v Gorici prinaša v svoji 158. številki na uvodnem mestu članek pod naslovom »Govorimo jasno«, v katerem pravi gledé naših šolskih zadev naslednje:

»Z moralnega stališča ni bil noben Slovenec zapostavljen v pričo Italijanov. Večina slovenskih šol je bila zopet odprta s slovenskimi učitelji; niso bile odprte one srednje šole, katere je bila v Julijski Benečiji ustanovila avstrijska vlada z določnim namenom, da bi služile kot ognjišča narodnostnega sovraštva; in če se te srednje šole niso obnovile na bolj pošten in bolj plemeniti podlagi, to je, kakor prave resnične šole, tedaj je temu vzrok to, ker Italija do zdaj ni mogla še najti zadostnega števila slovenskih učiteljev, ki bi dali zagotovilo, da so v resnici to, kar mora biti vsak učitelj v kulturni državi, namreč vzgojitelj naroda, apostol moralne povzdige, ne pa fanatičen agitator neugaslega narodnostnega sovraštva ali pa celo političen agent tuje države.«

Naslov uvodnega članka, pod katerim prinaša »La Voce dell'Isonzo« te vrstice, kakor rečeno, se glasi: govorimo jasno! Mi že razumemo, kar je laški članek tamkaj napisal, moramo pa tudi reči, da to ni vse res.

Večina slovenskih šol se je zopet odprla — na deželi, ne pa v mestu. V Gorici se ni odprla nobena šola, niti edna slovenska ljudska šola. In vendar je Italijanom dobro znano, koliko slovenskih šol in šolskih domov smo imeli pred vojno v Gorici in koliko slovenske dece je pohajalo te šole.

Govorimo jasno! Tudi s številkami smo to opetovano dokazali in poklicali Italijanov v spomin, pa doslej še zmiraj brez uspeha. Ali je to pravično? Ali ni tukaj Slovenec zapostavljen v pričo Italijanov? Ali pa je morebiti to še celo kaka protekcija, če se Slovencem zapro šole in se jim tako zapre pot do omike? Govorite jasno!

»La Voce« piše nadalje: »Če se srednje šole niso obnovile, — tedaj je temu vzrok to, ker Italija do zdaj ni mogla še najti zadostnega števila slovenskih učiteljev —«.

Saj jih pa tudi ni nikoli iskala, ni nikoli popraševala po njih! Pač pa je tega in onega učitelja iz dežele iztirala, ne zato, ker je bil fanatičen agitator narodnostnega sovraštva, in tudi ne zato, ker je bil političen agent tuje države, ampak samo zato, ker je bil — Slovenec! Kdo se tukaj ne spominja g. Karla Prijatelja, profesorja slovenske gimnazije v Gorici! Ali si je mogoče misliti bolj mirnega, miroljubnega in flegmatičnega človeka, kakor je bil on? Ni bil ne agitator in ne agent, ni se nikdar in nikjer izpostavljal, a vendar so ga v spremstvu karabinirjev pognali čez mejo, kakor nevarnega in škodljivega človeka, in sicer samo zato, ker je bil — Slovenec! Nobene druge krivde niso našli na njem, nobene druge krivde mu niso mogli na njegovo zahtevo navesti!

Govorimo jasno! Izganjati ljudi iz dežele in potem praviti, da jih ni mogoče najti, to je grda hinavščina in slepenje javnosti, ki ni o tem še poučena.

Če bi Italija resno mislila na otvoritev slovenskih šol, tedaj bi tudi resno iskala zanje profesorje in jih tudi našla; mi sami bi bili pripravljani, pomagati ji pri tem delu in prepričani smo, da bi to delo tudi uspelo in da bi že letos na jesen bile odprte vse naše srednje šole. Seve, če bi v vsakem profesorju, ki bi ga mi navedli, Italija videla le fanatičnega agitatorja in političnega agenta, potem bi bil ves trud zastonj! A to je ravno tisto, kar mi poudarjamo, to je tisto, ki se glasi: — mi nečemo vam dati slovenskih srednjih šol! V deželi in izven dežele imamo izborne moči za naše srednje šole, naši ljudje so in imajo pravico do tukajšnjega bivanja! Italija naj jim le dovoli povrnitev in naj jih uvrsti med učne moči slov. srednjih šol, pa bo videla in se prepričala, da imamo mi Slovenci res moče, ki so v resnici to, kar mora biti vsak učitelj v kulturni državi, namreč, da imamo prave vzgojitelje naroda in apostole moralne povzdige.

Naše ljudi treba soditi ne s stališča nacionalnega šovinizma, marveč s stališča pravičnosti in humanitete!

»La Voce« piše k sklepu svojega članka: »(Slovenci) naj pazijo in naj resno razmišljajo, da je njih narodni obstoj, njih narodni prospehi tesno navezani na mirno medsebojno bivanje z Italijani.«

Govorimo jasno! Mi vemo, da smo navezani bivali v Gorici z Italijani, vemo tudi, da je najlence tam, kjer bivajo narodi v miru med sabo, in mi Slovenci si tega tudi želimo, da bi bilo mogoče, v miru shajati z laškimi someščani in sodeželanji; a mir zamore sloneti in se utrjevati edinole na podlagi — pravičnosti! Zastonj je misliti, da se kulturni narod umiri, če se ga je oropalo njegovih

šol, če se mu grozi s požigom in pobojem in če se mu tudi res požiga njegove domove in uničuje njegove kulturne ustanove ter tako spodrežuje korenine vsakega napredka in sploh življenja!

Kje ste še videli leva, ki bi vas milo in hvaležno gledal, če s težkim kolom udrihate po njem, če mu s kladivom izbijate zdrave zobe in če ga s smolnato baklo smodite pod repom! Govorite jasno, pa tudi odkritosrčno!

Gospodje okoli »Voce«! Če vam je res resno na tem, da se med nami in vami vstvari mirni odnosi, tedaj delujte na to, da se čim prej, še letos otvorijo v Gorici naše slovenske šole. V dejanju pokažite, da tudi vi hočete mir. Ne posnemajte tistih potujočih komedijantov, ki zdaj v Parizu in Londonu, potem v San Remu in Pallanzu, in zopet v Boulogni in Spa s krivičnimi razsodbami širijo razpore in sejejo vojne, marveč pokažite, da umete ceniti, da je dober, miren sosed boljši, kakor pa še takó oborožen zaveznik daleč.

Drugače pa ohranite svoje grožnje za sebe!

Re solucije

sprejete na izrednem občnem zboru »Slov. čebelarjskega društva« dne 15. t. m. v Gorici:

1.) Vlada se pozivlja, da nastavi za slovenski del dežele potovalnega učitelja za čebelarstvo, ki naj potuje po deželi ter s teoretičnim in praktičnim poukom pospešuje čebelarstvo.

2.) Ustanovi naj se uzoren čebelnjak v Gorici, oziroma v neposredni bližini, ki naj bo moderno urejen. Uzorni čebelnjak imej razne vrste preskušeni in še ne preskušeni panjev z vsemi k čebelarstvu pripadajočimi potrebščinami.

3.) Društveno predsedstvo in po njem nasvetovani izvedenci naj imajo vpliv pri zakonodajnih oblastih in korporacijah v vseh čebelarjskih zadevah, — isto se zahteva tudi v slučaju čebelarjskih pravn.

4.) Vlada naj upošteva pri nakazih čeb. sladkorja, podpor ali pri razdeljevanju čeb. orodja le organizirane čebelarje; neorganizirane naj zavrača na društvo.

5.) Vlada naj nakazuje za jesensko in pomladansko pitanje čebel po društvu zaproseno množino sladkorja po znižanih cenah.

6.) Izda naj se naredba po predlogu društva gledé prevoza čebel na pašo, po kateri ne bodo mogli posamezniki v občini samovoljno in neopravičeno zabranjevati prevoza čebel na pašo čebelarjem iz druge občine.

7.) Izda naj se naredba, oziroma zakon o postopanju proti kužnim boleznim: skisana zalega, gnjiloba, griža in dr.; naredba naj vsebuje določbo o odškodnini kasiranih panjev.

8.) Vlada se pozivlja, da ne zabranjuje in ovira izvoza živih čebel v inozemstvo; prizna naj čebelarjem železniške ugodnosti pri eksportu in znižane tarife.

9. Izda naj prepoved o potvorbi medu in vaska po predlogu društva.

Konec „Zveze slov. kolonov“.

Preteklo nedeljo se je vršil izvanredni obč. zbor Zveze slovenskih kolonov, ki je sklenil, da se organizacija razpusti in se koloni organizirajo v strokovni organizaciji zajedno s furlanskimi koloni.

Kdor je pazno sledil dogodkom, ga ta korak kolonov ni posebno presenetil. Posestniki kolonskih zemljišč naj pa sedaj premišljajo, koliko so sami tega krivi. Zvezino vodstvo je posestnikom dalo ponovno razumeti, da so razmere napete in da ni računati z nadaljnjim uspevanjem kolonske zveze, ako se oni ne prilagodijo duhu časa.

Med veleposestniki sta se pojavili dve struji. Ena je bila za sporazum na podlagi kolonskih zahtev, druga je zavzela strogo odklanjajoče stališče ter ni hotela niti sprejeti načela, da bi se pogodbe sklepale potom zveze in ne s posameznimi koloni, z drugimi besedami rečeno, hotela je preprečiti organizirano sklepanje pogodb. Razlike med obema skupinama so postale tako velike, da je predsednik g. baron Teuffenbach odstopil od predsedniškega mesta, ker je kot voditelj zmerne skupine uvidel, da absolutno ne more prodreti s svojimi načeli. To dejstvo je napravilo na zvezino vodstvo najmučnejši utis, zakaj gotovo je postalo, da je med veleposestniki zmagala radikalna skupina, ki vstraja pri svojih zastarelih zahtevah in da bo s to skupino sporazum nemogoč.

Zvezino vodstvo je pri občnem zboru napravilo zadnji poskus, ter predlagalo naj organizacija pozove veleposestnike, da prično tukaj pogajanja, ki pa morajo biti do 1. septembra t. l. končana v popolno zadoščenje kolonom, ker se ti v nasprot-

nem slučaju organizirajo na podlagi razrednega boja.

Toda ta predlog so koloni odklonili v mnenju, da gospodarji namenoma vso stvar zavlačujejo, in jim zato več ne zaupajo.

Nedeljska odločitev kolonov je za Brda velikega pomena. V zvezi organizirani, so stali na stališču sporazuma, njih vstop v strokovno organizacijo pa pomeni — razredni boj. Mi mislimo, da bo to slabši za gospodarje in kolone. Če imamo prav, pokaže bodočnost.

Dopisi.

Iz Tolmina. — (Javna zahvala). — Tolminski občinarji se javno zahvaljujejo Nj. ekscelenci, gospodu generalnemu civilnemu komisarju v Trstu, da je z dekretom, s katerim so bile prepovedane za dne 18. t. m. vsa zborovanja in veselice, prepovedal tudi slavnost blagoslovljenja občinske hiše — nekdanjega senika v Tolminu. Ta slavnost, ki je imela namen na nečuten način izživati in žaliti nas Tolmince, bi bila stala tuk. občino nad 5000 lir in čudimo se, kako se mora drzniti tuk. izvanredni komisar Martinacci potrositi v take namene tolike svote. Zato prosimo nadalje Nj. ekscelenco, da z drugim dekretom odlovi sedanjega komisarja Martinaccija od te službe ter imenuje v občinsko upravo domače ljudi, Tolmince, ki bodo znali z manjšimi stroški in z vsestransko skrbjo delati za blagor občine bolj nego sedaj, ko stane občinska uprava nad 3000 lir mesečno. Gospod Martinacci vedno toži, da občina nima nikakih dohodkov, — a za tako brezpotrebno slovesnost bi bil izdal kar tisočake! Odkod torej ta denar, odkod toliko dohodkov, da se pokrile tako draga uprava? Ne maramo o tem tukaj javno razpravljati, prosimo le: Ekscelenco, pošljite, prosimo, tega moža zopet domov! — Tolminci.

Iz St. Ferjana. — Dne 11. t. m. se je vršil občni zbor naše Km. Hranilnice in posojilnice. Ob polnoštevni vdeležbi članov sta podala poročilo o delovanju posojilnice g. tajnik v imenu načelstva in g. Klanjšček v imenu nadzorstva. Iz poročil je razvidno, da posojilnica kljub težkočam, ki jih je morala prenesti tekom te vojne, vendarle dobro napreduje. Novi odbor, ki je bil izvoljen, bo neumorno deloval, da se poslovanje zadruge razširi, da zadruga prične z blagovnim prometom, da bo sploh delovala za gospodarski razvoj in dobrobit ljudstva ter tako tudi v nadalje ohranila neomejeno zaupanje.

Prvačina, 26. julija 1920. — Vprizoritve žalostne igre »Za pravdo in srce« je uspela pretečeno nedeljo v vsakem obziru povoljno. Zato se zahvaljujejo prireditelji tem potom vsem cenjenim gostom od blizu in daleč, da so se te prireditve udeležili. Osebito se prisrčno zahvaljujejo vrlim pevcem in pevkam iz Batuj za krasno proizvajane narodne pesmi na odru in galeriji. Pogrešalo se je pa gostov iz dolnjih jako bližnjih vasi, čemur bi bil vzrok starodavni Mohorjev ples v Renčah, kateri se je vršil ravno istega dne.

Ker se pa igra na željo mnogih vdeležencev dne 1. avgusta ponovi, pričakuje se od strani omenjenih sosedov, poleg onih, ki so se že vdeležili prve vprizoritve, obilne vdeležbe. Torej na svidenje v nedeljo, začetek ob 3 in pol pop.

Sempolaj. — Cvet za cvetom pada... pod neusmiljeno mrtvaško koso. — Dne 12. julija t. l. smo zgubili 23-letnega splošno ljubljenega in od vseh spoštovanega mladeniča Ivana Škrk iz Praprota št. 11. — Se ne v enem letu je to tretji mladič v isti hiši: Stara mati, oče in sedaj najstarejši sin. — Obenem je to četrti mladenič, ki je padel pod smrtno koso v naši občini tekom enega leta. Vse najboljše zapuščajo solzno dolino ter se seli v boljše domovino.

Isti dan se je pripetila zopet velika nesreča v naši občini: 12-letna pastarica Prinčič Alojzija iz Brj pri Gorjanskem je našla na paši ročno granato, s katero se je igrala. Granata eksplodirala in pastarici odtrže celo levo stran gorenjega života, da je ostala na mestu mrtva. Obenem je ubila na paši tudi vola. — So igrače, ki niso igrače!

Plave. — Predzadnji nedeljo proti mraku je pilo in mirno prepevalo kakih 10 naših fantov v gostilni »Pri postaji«. Naenkrat zapazijo, da dohvaajo vojaki — ki so bili v sosednji sobi (krog devetorica) — skozi okna puške in polena. Da bi se izognili morebitnim neprilikam naši fantje plačajo in gredo domov.

Toda vino ni dalo vojakom miru (metali so iz sebe). Ob 10.45 zvečer streljajo pred kosarno brez povišja, ob pol eni razbijajo po vratih krčmarja Zimica, ki je že davno šes počivat, nato gredo po barakah, kjer razbijajo kar okna, ker ne utrpijo počakati, da bi jim prestrašeni ljudje odprli vrata. V barakah vse prevrnejo, ničesar ne najdejo, a kljub temu 8 fantov aretirajo. Da so imeli tem lažje delo pri tem junaštvu, so poklicali

še orožnike iz Gorice in Kanala na pomoč. — Mirne fante so brez vsakega razloga prav po živinsko pretepal tako, da so se ljudje zgržali in — bežali od hiš. Zvezane mladeniče so odgnali, kot največje razbojnike v zapore.

Vprašamo: Zakaj takó postopajo z nedolžnim mirnim ljudstvom? Ljudstvo vpraša naprejpostavljene in odgovorne oblasti, ali so voljne kaznovati taka krivična početja, ali so voljne, če enkrat napraviti konec tem za 20 stoletje — da ne rečemo več — škandaloznim razmeram? Vsaka stvar ima svoje meje! — Če pa oblasti ne upajo napraviti reda, kot je njihova dolžnost, naj pa pustijo to za njih pretežno službo drugim — sposobnejšim!! Zahtevamo najodločnejše, da se zaprte fante izpuste.

S Kanalskega. — Ne vemo sicer, kako je drugod, a pri nas se ljudstvo silno pritožuje radi postopanja posameznih vojakov. Tako je imel n. pr. 16. t. m. vojak nalogo varovati mulo. Bolj mu je prišlo varovati drugo »mulo«, neko Rezijanko. Žival je med tem šla po poti naprej. Ko se je »zvesti varuh« spomnil zopet na svojo dolžnost, tedaj je nagnal nekega mladeniča iz delavske skupine, da mu mora povedati, kam je šla mula... Ker mu fant tega ni mogel povedati, tedaj ga je prisilil, da mu mora pomagati iskati žival. Ko se je pozneje delavski paznik pritožil proti vojaku, da mu ne sme kar tako jemati delavcev, je rekel fant z uniformo: Jaz smem vzeti civilista, kjer in kadar hočem! — Ker se ni upal znesti se nad paznikom, se je pozneje znesel nad nekim sedemletnim otrokom s tem, da ga je pretepel.

Vemo, da posamezni vojaki delajo to na svojo pest. Toda človek se mora čuditi, da je kaj takega, v »kulturni« državi še mogoče! — Se ve, če se naši ljudje pritožijo, pravijo čuvaj postavbe, da so temu naši ljudje sami krivi, ker so »zleht«. Ne gospodje, naše ljudstvo ni »zleht«, ampak to je njegov greh, da je — slovensko!

Opozarjamo merodajne vojaške kroge, da poučijo vojaštvo in mu zaukažejo, naj se proti civilistom tudi Slovanom zadrži, kot je za vojake častno. Saj mirnim vojakom ljudstvo nič neče, a oboroženim nič ne more.

Orehč. — 14. t. m. sta praznovala na slovesen način svojo poroko g.č. Marija rol. Hliš in g. Ferdinand Kerko iz Sela na Vipavskem. Novemu paru želimo obilo sreče!

Iz Idrije. — 25-letnico mašništva je obhajal v nedeljo 25. jul. katehet g. Franc Oswald. Kot novomašnik je prvo službo nastopil v svojem rojstnem mestu Idriji in 25 let že vstraja v tej službi. V cerkvi je bila slovesnost kolikor mogoče sijajna, na večer pa je bilo v kat. del. družbi zbrano toliko ljudi, kolikor morejo obseči 4 sobe. Tu se je vršil krasen koncert z nagovori in petjem. On se je namreč največ trudil še kot bogoslovec, da se je ustanovila kat. del. družba v Idriji, ostal je zvest in na vse strani podpirajoč član, da sedaj šteje 27 odsekov in pododborov. Peto je 55 pevcev in pevk prav dovršeno in društveni orkester je nastopil prvič kot društveni popolni orkester. Bil je slovesen a lep večer, ko se je spominjalo, koliko težav je bilo treba premagati, koliko ovir odstraniti, pa zopet koliko truda in vstrajnosti, preden se je dospelo do te stopinje, na kateri se sedaj nahaja kat. delavska družba. Na stotine je bilo predavanj v teh letih, koliko raznih sej, v katerih se je preudarjalo, kako bi se družba višje povzpela, koliko dela in truda, da se je raztegnilo družba v razne pododboje in odseke! Da ta velikanski trud ni bil zastonj, da med člani vlada tako lepo sporazumljenje, da se kaže tako lep napredek in tekmovanje med člani, da se toliko dela za razni naraščaj, vse to obeta, da bo družba še veliko storila, da čez leto bo še več članov, a tudi delovanje v raznih odsekih še življeše.

Biserna maša našega kateheta je nekako pokazala, kaj je kat. družba storila na cerkvenem in narodnem polju, koliko se trudi za dobrobit v dušnem in telesnem oziru za svoje ude. Naj bi to živalno delovanje trajalo še dalje, saj dosedaj je delo pokazalo svoj sad, in ob priliki katehetove zlate maše bodo strmeli, do kakega napredka lahko pride priprosti delavec-rudar! Dotlej naj ga Bog živi in ohrani!

Pred leti je kat. del. družba napravila cecilijin večer. Bilo je par višjih rudarskih uradnikov iz Dunaja službenim potom v Idriji. Posetili so naš koncert in se niso mogli načuditi, kako zamore priprosti delavec priti do take izobrazbe. Rekli so, na Dunaju smo razvajeni glede petja in glasbe, a to je le bolj za višje sode. Da pa tu navaden rudar, domačin kaj takega napravi, kaže, da ste Slovenci zelo nadarjen narod.

Res smo nadarjen narod, le delovanja in vstrajnosti nam je treba, pa se ne bomo sramovali, da smo po številu tako majhni, a po duhu veliki.

Iz Brd. — Dovolite g. urednik, da Vam ukradem nekoliko dragocenega prostora v Vašem cenj. listu. Časi, ki jih doživljamo, ne silijo, da zberem spet vse svoje moči ter svetu, oziroma ostalim bratom sotrpinom širom zasedenega ozemlja po-

vem, da tudi toč prebiva slovenski rod, — danes sicer zaspan, — ne vem zakaj — ali vendar no-seč v dnu svoje duše visoko plamteče upanje! 'Ako se zamislim nazaj v predvojno dobo in na te-danje tekmovalstvo med briško mladino obeh tabo-rov na kulturno izobraževalnem polju, pa pogle-dam, kako danes ena in ista mladina živi neko monotonno, apatično življenje brez cilja in — brez dela, tedaj mi je hudo pri srcu. Bric je že po na-ravi priden pri ročnem delu — a danes ga vidimo v spanju pravičnega pri narodno-kulturno izobra-ževalnem delu! Zakaj? Odgovora ni treba iskati dolgo. Saj mi vsi vemo, da mine človeka veselje do vsakega še tako plemenitega dela — ko se vi-di pri vsakem koraku zasledovanega po bajonetih najnovejšega kova! In posledice? Imate jih pred očmi. Skoraj vsako nedeljo ples — in tupa-tam za posebno zabavo še nekoliko tepeža. O mladina, ne tako naprej! Vzdravimo se in oživimo vsa naša društva — ter se tako vzgajamo in s tem pokažimo našim nasprotnikom, da smo Slo-venci narod, ki hoče živeti in ki ne mara — laži — kulture! V nas samih je naš spas — v naši sa-mopomoči je naša rešitev! Ojeblikom naše mi-šice in naša srca v volji do dela, kajti le ko bo nasprotnik videl našo železno voljo in našo neu-pogljivo odločnost do življenja, le tedaj nas bo u-pošteval, in spoštoval.

Tedaj še enkrat: na plan vse, kar je še na-rodno čutečega po naših solnčnih in vinorodnih Brdih. Izobrazimo se, da se z uma svitlim mečem postavimo v bran kulturi požiganja in poboja.

Pečine. — V soboto, dne 17. julija je umrl na Pečinah posestnik in cerkveni ključar, Anton Ko-fol, mož poznan po vsej planoti in v bližnjih vaseh po svoji nadarjenosti, kremenitem značaju, po-strežljivosti in duševnih zmognostih, daširavno raz-zun domače šole ni obiskoval drugih šol. Domači in drugi so se v raznih zadevah obračali do nje-ga ter našli v njem izvrstnega svetovalca in pomoč-nika. Ni ga več. Žalost ga je spravila v prezgod-nji grob. Meseca septembra 1918 mu je sosedov sin z vojaško puško ustrelil zelo nadarjenega in blagega sina. To je bil zanj smrtni udarec. Začel je vsled žalosti hirati, dokler ni izhiral. Lepo je živel, lepo umrl. Svetila mu večna luč! Zalujoči družini naše sožalje!

Vernasso (čedadski okraj). — Gospod urednik »Goriške Straže«! Prosim, da objavite v Vašem čislannem listu sledeče: »V 25. šte. »Goriške Stra-že« je izšel članek pod naslovom »Stará Gora na Beneškem«, ki se meni pripisuje. Odločno trdim, da jaz nisem pisatelj imenovanega članka in prosim čč. gg. kapucine na Stari Gori, da mene obdolžu-jejo dalje samo zato, ker sem tudi jaz rektor ednega svetišča Matere Božje. — Hvala! — Peter Qualizza, rektor svetišča Tolažnice Žalostnih v Barnasu.

(Opomba uredništva: Radi Vam potrjujemo, da niste Vi pisatelj zgoraj imenovanega članka, kakor bi nam bilo žal, če vsebina tega članka ne odgovarja resnici).

Politični pregled.

Radgona izpraznjena. — Kakor poroča »Agen-cija Stefani«, je predsednik medzavezniške misije sporočil, da so 20. t. m. zjutraj jugoslovenske čete zapustile Radgono. Zato so pa zasedle Apače in Freudenthal, kakor to določa tudi mirovna po-godba Nemci, se ve, protestirajo proti zasedbi teh dveh krajev.

Jugoslovenski ministerski predsednik Vesnić je imel s poročevalcem »Agencije Havas« razgovor glede posledic zadnjih dogodkov v Splitu, Trstu, Pulji, Pazinu na Reki in drugih mestih. Vesnić je poudarjal, da ti dogodki dokazujejo, kako je po-trebno, da se čim prej reši vprašanje italijansko-jugoslovenskih mej. »Nadaljno zatezanje — je iz-javil Vesnić — pomeni podaljšanje težavnega po-ložaja za obe državi in tveganje povzročitve no-ve in nevarne napetosti. Mi smo vložili vse sile, da pomirimo svoj narod; nismo mu prenehali za-gotavljati, da bo vprašanje meja rešeno in sicer pravično, toda narodova potrpežljivost je dosegla

že skrajne meje in njegova vera v naše besede iz-ginja. Kratko: nas bi moglo poplaviti ljudsko giba-nje vsled takih izredov, kakor so se vršili. Tako mi že sedaj odklanjamo odgovornost za bodočnost, če se vprašanje meja ne reši čim prej in končno-veljavno. —

Dne 21. t. m. je prišlo iz Beograda, da je Ves-nić odstopil. Poslanska zbornica je namreč s 67 glasovi proti 64 odklonila člen, ki ne dovoljuje uč-nim silam pasivne volilne pravice (t. j. da bi sme-li biti izvoljeni v kake ljudske zastope). Odobre-nje tega člena bi pomenjalo zaupnico vladi od strani zbornice. Ker je bil pa ta člen odklonjen, zato je Vesnić podal princu regentu svojo vladno ostavko. Dosedanja vlada bo nadalje vodila teko-če posle do sestave novega ministerstva.

Sestava nove vlade je bila zopet poverjena g. Vesniću in kakor je pričakovati, bo vladna kri-za kmalu rešena. Kakor poroča »Politika« vstopi-jo v novi kabinet skoro vsi člani dosedanje vlade.

V rusko-poljski vojni so rdeče čete prekora-čile reko Jemen. Poljaki, ki so bili pri Skidelu po-raženi, so se umaknili proti jugu. Pri Sloninu so Rusi prekorali Šaro, pri Dobnem porazili močne poljske čete, ujeli kakih 1000 vojakov in zaplenili veliko vojnega materiala.

Ruska vojska je na svojem pohodu proti Polj-ski prišla že na nemško mejo in se približala Var-šavi na 250 km, takó, da bi ruske čete s 1. avgu-stom vkorakale že v Varšavo. Poljska stoji pred svojim polnom. Da to prepreči, je sklenila polj-ska vlada, ponuditi Rusiji premirje.

Poljski minister vnanjih stvari je poslal mo-skovski vladi to le brzojavko: »Poljska vlada je bila obveščena o želji, ki jo je izrazila sovjetska vlada v odgovoru na noto angleške vlade 11. t. m. v katerem je izjavila, da bo rada sprejela direktno mirovno ponudbo. Poljska vlada želi narediti čim prej konec vsakemu nadaljnjemu prelivanju krvi in vpostaviti mir ter predlaga sovjetski vladi takojš-njo sklenitev premirja in začetek mirovnih po-gajanj.«

Ugibanja o odgovoru ruske vlade so bila raz-lična. Na eni strani se je smatralo, da bo Rusijo, sedaj, ko je imela Poljsko takorekoč pod nogami, odklonila vsako premirje in diktirala Poljski mir iz njene prestolnice Varšave. Na drugi strani se je smatralo, da bo Rusija pripravljena na poga-janja šele, ko se sestavi na Poljskem proletarska vlada.

Zgodilo se ni ne prvo ne drugo. Poljska vlada je dobila na svojo noto kmalu odgovor, ki se gla-si: »Ministru vnanjih stvari. Varšava. — Ruska sovjetska vlada je dala ukaz vrhovnemu poveljništvu ruske vojske, naj takoj začne pogajanja z vrhovnim poveljništvom poljske vojske v svrhu sklenitve premirja in priprave sklenitve mira med obema državama. Rusko poveljništvo bo obvesti-lo poljsko poveljništvo o mestu in času, začetka pogajanj. Podpisan: minister za vnanje stvari: ČI-ČERIN.«

Druga brzojavka iz Moskve poroča, da je naj-višje rusko vojni poveljništvo res dobilo od ruske sovjetske vlade poročilo, da bo najvišje poljsko poveljništvo poslalo svoje zastopnike s polno mo-čjo na kraj, ki ga določi ruski višji komando, ki bo določil tudi dan, ko se imajo predstaviti poljski za-stopniki.

Konferenca v Spá je končala. Nemci jo bodo dobro pomnili, ker so jim bili od strani entente naloženi težki pogoji glede demobilizacije, vojne odškodnine in oddaje premoga, kakor smo že po-ročali. Pa tudi Italija, če tudi se dela zadovoljno, je precej prikrajšana prišla domov. Zahtevala je namreč zase 20 od sto nemške vojne odškodnine. Sam grof Sforza je pa izjavil, da je bilo treba ve-liko naporá, da se je Italiji dovolilo 10 od sto nemške vojne odškodnine, ker so bili zavezniki še vedno pod vplivom Wilsona, ki je bil določil za Italijo 7 percentov in pol. To da pomeni za Italijo vendarle zmago na finančnem polju.

Gledé aneksije tridentinske pokrajine je mi-nisterski predsednik, Janez Giolitti, predložil za-konski načrt, ki se glasi: 1. Prvi člen kraljevega odloka od 6. oktobra 1919 je izpremenjen v zakon; 2. kraljeva vlada je pooblašena v popolno

izvršitev priključene mirovne pogodbe, sklenjene med Italijo in Avstrijo v Saint Germanu dne 10. septembra 1919; 3. ozemlje priključeno Italiji s to pogodbo in poznejšimi akti tvori sestaven del kraljevine; 4. kraljeva vlada je pooblašena objaviti v anektiranih krajih ustavo in zakone v kralje-stvu in izdati potrebne odredbe v svrhu prilago-ditve omenjenih zakonov, v kolikor je potrebno, z zakoni, ki so še v veljavi v teh krajih; 5. s kraljevim odlokom se določi dan, ko se bo moralo proglasiti vojno stanje za dokončano v vsakem o-ziru, in se določijo ukrepi za prehod v mirovno stanje.

V Albaniji je prišlo 22. t. m. do spopadov med vstasi in Italijani. Italijanska »Agencija Stefani« poroča, da so vstasi z močnimi silami napadli na celi črti in vdrlji v nekaterih krajih skozi žične o-graje. Po devet urnem boju, da se je posrečilo ita-lijanskim četam očistiti postojanke od »sovražnika, ki ima bajé velike izgube. In Italijani?

Baron Aljotti, ki je vodil pogajanja med ita-lijansko in albansko vlado, je bil poklican v Rim. Tekom njegove odsotnosti ga bo zastopal grof Manzoni s polno močjo v Draču.

V grško-turški vojni so se grške čete izkreale v Radostu in ga zasedle. Grki so zasedli tudi Je-drene, potem ko so turške čete dne 25. t. m. za-pustile mesto. 27. t. m. je prišel v mesto grški kralj.

Slovenska dekleta! Poprimite se narodne noše in nastopajte v nji pri vseh narodnih prireditvah pa tudi pri cerkvenih sprevedih! Ljubimo, kar je naše, razširimo to tudi na druge in otresimo se vse tuje navlake!

Slovenski mladeniči! Tudi vi poprimite se zopet starega narodnega kroja, v narodnih nošah nastopajte pri svojih prireditvah kakor junaki! — Povsod naj se zopet uvede in razširi naša lepa narodna noša!

Nekaj uzorcev kranjskih narodnih noš je na razpolago v upravi »Gor. Straže«.

Domače veselje.

† **Imrl** je v sredo dopoldne preč. g. Eduard Mežnaršič, vikar v Vrtojbi. Rojen je bil 1. 1869. v Metliki na Kranjskem in je bil posvečen v maš-nika 1. 1897. v Gorici, kjer je dovršil svoje bogo-slovne študije. Služboval je v Ročinju, na Otlici in poslednja leta pred vojno v Vrtojbi, kamor se je bil pred par meseci tudi vrnil iz begunstva. Naj v miru počiva!

Pogreb se vrši danes (četrtek) ob 6 in pol zvečer v Vrtojbi.

Poroka. — Dne 22. julija t. l. sta si obljubila večno ljubezen in zvestobo v romarski cerkvi Ma-tere Božje na Vitovljah g. nadučitelj iz Oseka, Josip Berčé in gđ. učiteljica na Vitovljah, Olga Tomažič. Zakon je blagoslovil g. dekan iz Črnič, starešinstveno posle je pa modro vodil g. vikar iz Oseka. Vitovske deklice so svoji blagi učiteljici posule pot proti cerkvi s cvetjem, ose-ški fantje pa so pod večer počastili svojega pevo-vodjo in njegovo izvoljenko z ubranim petjem. Novemu paru iz srca kličemo: Na mnoga leta, srečna in vesela!

Svatje so ob tej priliki nabrali in potom »Go-riške Straže« pošiljajo za »Šolski Dom« 100 L.

Promovirala sta na češki živinozdravniški vl-soki šoli v Brnu dne 19. t. m. za živinozdravnika: g. Josip Gerbič iz Solkana in g. Josip Kunc iz Lo-gatca. Častitamo!

Imenovanje. — Naš rojak gospod Matevž Dachskobler je napravil sodni pisarniški izpit in je imenovan sodnim oficialom pri goriški okrožni sodniji. Častitamo!

Slovensko profesorsko društvo sklicuje dne 5. avgusta t. l. svoj redni občni zbor v Gorici ob 10. uri predpoldne v gostilni »Pri Maksu«.

Tolminsko učiteljstvo zbrano na občnem zbo-ru dne 12. julija t. l. najodločneje protestira proti vsakršnim persekucijam od strani šolskih oblastí sedanjega režima napram posameznim učiteljskim osebam; obsoja in protestira proti premetitvi to-variša Hreščaka ter izjavlja, da hoče vedno soli-darno in celokupno stati na braniku za svoje sta-novske pravice ter se svojim radikalnim nasto-pom izpodbiti tla krivici in nasilstvu.

Tolminsko učiteljstvo se je na svojem zboro-vanju dne 12. t. m. v Tolminu soglasno pridružilo pozivu »Zbora svečnikov sv. Pavla« gledé ob-veznosti vserega, pouka ter se ob enem izreklo proti zapostavljanju tega predmeta.

Preganjano učiteljstvo. — Tudi v »Goriški Straži« smo že omenili persekucije, ki jih je pričel deželni šolski svet z našim učiteljstvom. Delavne-ga mladega učitelja Alojzija Hreščaka je ta krivi-čna šolska oblast iz službenih ozirov premestila iz Lokvi pri Sežani na Vojško pri Idriji. Hud je ta udarec za delavnega učiteljskega organizatorja in motijo se italijanski višji šolniki, ako mislijo, da na tak način stro naše narodne delavce. Okrajno učiteljsko društvo za goriško okolico je sklenilo: Učiteljstvo zbrano polnoštevilno na svojem zbo-rovanju dne 1. 7. 1920. protestira soglasno z ogor-čenjem proti kršenju šolskih zakonov s tem, da premešča stalno nameščene učitelje (Radič, Turk, Hreščak, ne le v okraju, pač pa celo izven okraja v drugo deželo, ne da bi izvajalo določbe discipli-narnega postopanja.«

Umljivo je, da se vsa slovenska javnost pri-družuje temu protestu, ker noče in ne sme molča-ti k temu nasilju deželne šolske oblasti.

Birmovanje v postojnski dekaniji. — Ker ni bilo v nekaterih župnijah postojnske dekanije že več let sv. birmo, zato so gospodje naprosili preč. kn. nadškofa goriškega, naj bi prišel v njihove župnije birmovat. Ljudstvo je visokega nadpastir-ja zelo prijazno sprejelo in mu povsod postajilo krasne slavoloke. V Slavini so njemu na čast pri-redili tudi malo predstavo. G. Ivan Baloh je na-pravil pozdrav v vezani besedi, ki je Prevzišče-nega ganil do solz. V Senožečah so fantje posta-vili krasen slavolok in ga ovenčali s trobojnicami, pa so jih kmalu morali odstraniti. Povodom birmovanja je presvetli knezo-nadškof imenoval župnika iz Slavine, preč. g. Jožefa Laznika, za konzistorjalnega svetnika, za kar se mu je v imenu vse duhovščine v izbranih besedah zahvalil g. katehet Ažman. Za Sv. Goro so darovali farani v Slavini 1920 lir, v Hrenovcih 1500 lir. Darovi so se Prevzišenemu takoj osebno izročili.

Strokovna nadaljevalna šola za zidarje v Renčah je dne 11. julija zaključila letošnje šolsko leto z obrtno razstavo svojih izdelkov. Ta raz-stava je jasno pričala, da je naraščaj znanih ren-ških zidarjev zelo priden in ukaželjen. Mnogi na-črti naših razsutih domov so dokazali spretnost strokovnega učitelja Ferlata, ki zna vzbuditi v mladih vajencih ljubezen do strokovnega risanja. Ta ljubezen pa vstvarja praktične uspehe, in glej, nikjer pod solncem ni menda vasi, ki bi danes imela toliko strokovno izobraženih zidarjev in stavbenih podjetnikov, kakor naše prijazne Renče.

Šolo vodi domači nadučitelj gosp. Vižintin, ki tudi poučuje strokovno pisje in računstvo. Vpř-salo se je 113 učencev od 15 do 22 let, a dovršilo je šolo 84 mladih čvrstih fantov (78 zidarjev, 2 m-larja, 2 kovača in 2 čevljarja). Bila sta dva teča-ja, ki sta trajala 6 mesecev z 10 tedenskimi urami.

Vzdrževalci te šole so država, dežela, okr. šol. svet, trgovska zbornica in občina.

Blagoslovljeno bodi učiteljevo delo!

Obrtno-nadaljevalna šola v Mirni je dne 25. julija s sklepom svojega pouka priredila učno razstavo svojih strokovnih risb in obrtnih spisov. Iz otvoritvenega poročila voditelja g. Urbančiča posnemamo, da je šola pričela dne 14. 12. 1919. s 100 vpisanimi učenci, a ob sklepu jih je bilo še 71, ker jih je 27 šolo s trehuhom za kruhom iz domače občine in njene okolice, a dva sta se preselila v večnost, kjer ne poznata več nesrečne vojske in njenih bridkosti.

Rokodelski vajenci in pomočniki so iz Mirna (41), Orehovelj (13), iz Bilj (5), Vrtojbe (5), iz Sovodnih (4) in iz Opatjegasela (3). Od teh je 55 dovršilo šolo z dobrim vspehom, a 16 jih je zaostalo večinoma le radi žalostnih posledic ne-srečnega beginstva, ker jih je moralo učiteljstvo učiti le čitanja, pisanja in računstva, kajti bili so skoraj analfabeti. Ti bodo pa gotovo napredovali v prihodnjem šolskem letu, ker so se morali prej oborožiti s potrebnim znanjem, ki je predpogoj za njih nadaljno strokovno izobrazbo. Po rokodel-stvu je 30 zidarjev in 9 mizarjev, ki so stvorili eden oddelek ter 21 čevljarjev, 2 krojača, 7 kova-čev in 2 kolarija v drugem oddelku. Poučevala sta po 10 tedenskih ur nadučitelj gosp. Urbančič (obrotno spise in obrtno računstvo) ter strokovni učitelj g. Ferlat (geometrično, projekcijsko in strokovno risanje).

Z javno poimensko pohvalo je šolski voditelj pribil vstrajno marljivost 12 rokodelskih pomoč-nikov iz Mirna, Bilj, Vrtojbe in Sovodnih, ker so to zaslužili s svojimi krasnimi izdelki. Mnogo va-jencev (13) je dobilo denarne nagrade. Njih stro-kovne risbe in obrtniški spisi so krasni in domači obrtniki so se kar naslajali v prepričanju, da je njihov naraščaj na pravi poti do pravilne moralne vzgoje in strokovne izobrazbe.

Celo predpoldne je bila prostorna učna dvo-rana natlačena domačega in okoličanskega občin-stva, ki je veselo hvalilo pridne, še mlade fante.

Dr. Bobič je kot odposlanec in zastopnik de-želnega komisarja izrekel pohvalo delavnemu uč-iteljstvu, spodbujal naše obrtnike k šolskemu so-delovanju in navduševal naš obrtniški naraščaj k delu in izobrazbi.

Nadučitelj Urbančič je ob sklepu svojega po-ročila prosil domače in okoliške rokodelce, naj z veliko vnemo pošiljajo svoje vajence in tudi po-močnike v obrtno šolo, da doseže njeno koristno vzgojno delo popolen uspeh.

Šolsko skrbništvo (kuratorij) tvorijo: domači župan Uršič, šolski nadzornik Bonnes je zastopnik okrajnega komisarijata, dr. Bobič zastopnik de-želnega komisarijata, dr. Sturmig zastopa kupčij-sko zbornico, čevljarski mojster Ivan Vuk je za-stopnik domačih obrtnikov in g. Alojzij Urbančič šolski voditelj.

Kot državni šolski obrtni nadzornik posluje inženjer Penso, kateri je izposloval šoli večjo de-narno podporo za šolsko opravilo in potrebna uč-la. —

Prihodnje leto se namerava ustanoviti tudi tečaj za nadaljno izobrazbo naših ljudski šoli od-raslih deklet. Poučevalo se bo najbrže strokovno gospodinjsko spise, gospodinjsko, krojno risanje in zdravstvo. Morda udejestvimo tudi ta načrt. Ta-ko se bo iz naše lepe, po vojski že na novo vpo-stavljene šole, širila omika in ljubezen do dela v blagor našega ukaželnega ljudstva.

Štrajk na goriškem sadnem in zelenjadnem trgu. Je prav za prav že več let ali že par desetletij, kar so vse prodajalke na sadnem trgu v Gorici proti tržnemu komisarju Resen-u, in sicer zaradi njegovega odurnega, nasilnega in krivičnega po-

Slovenskim vlačugam.

Prej bi bil mislil,
da bom umrl,
kot pa doživel,
da te uzrl
v družbi bom taki —
verolomna deklica!

Da boš z vojakom
ti se pečala
in lehkomišelnost
se jim vdajala,
kakor očitna grešnica!
Pa jih poslušala
in jim verjela
ter jih okusala,
vlačuga cela!

Pojdi od mene,
ne glej me čudno,
da ne zadene
v lice osudno
roka te trda,
vlačuga grda!

Ni naj mi jezik
tvoj se ne laže,
tvoje nedolžnosti
več ne dokaže!

Nisi več tista,
nisi več čista.

kakor si bila poprej,
Zdaj si vlačuga,
v vodi od luga
roko si splakne,
kdor te le takne,
grda nesramnica, fej!

Vse je med mano
in tabo končano,
naj bi ne videl te več!
V družini grdi
živi in smrdi,
kakor pač tebi je všeč!

Rod svoj izdala si,
jezik prodala si,
kakor poštenje svojé,
pa zasramujejo,
pa zaničujejo
vsi te poštene ljudje!

Kadar ostudno
teló bo trudno
časa razjedel ti zob,
vsak naj zaluča
velik kot buča
kamen na tužni tvoj grob!

Hej! —
Takšen naj konec bo
vsake vlačuge,
ki ni vredna ni
lesene truge!

— Fej!

stopanja. Te dni je to ogorčenje doseglo svoj vrhunec, in v Gorico ne dobimo iz okolice na trg skoro nobene zelenjave, ker so naše okoličanke začele štrajkati v protest proti nadaljnjemu komlarsenju zgoraj imenovanega gospoda. Seve, da pri tem trpi gorško prebivalstvo. Toda, ker je nevolja proti sedanjemu tržnemu komisariju splošna, bi bilo prav, da oblasti tega obalnega moža vendar enkrat odstranijo in porinejo v pokoj.

Profanacija. — Te dni so se po Gorici videli lepaki, črno obrobjeni, kakor bi oznanjali smrt kakega človeka. Je to zadnje čase navađa v Gorici, da se smrt in ura pogreba te in one osebe nanašajo z lepaki po zidovih. Zato so se te dni kar zbirali ljudje pred večjimi, črno obrobjenimi lepaki, s križem na vrhu, spodaj s priporočilom, naj prinesejo s seboj cvetje in sveče in pa, da se jih prosi za molitev...

In kaj je bilo? Neki napolitanski glumač je imel te dni nastopiti v kinematografu »Ideal«, in se je na ta način ljudi vabilo k njegovim predstavam. To je že res od sile! To je že zvrhunčena norost in blaznost, to je profanacija ali onečaščenje tega, kar je sploh še vsakemu človeku sveto! To je našlo obliko vsakega človeka, ki ni še zrelo za poročnico.

Ljudje, ki objavljajo smrti svojih dragih po lepkih, zdaj res ne vedo, ali naj v prihodnje ta svoja obvestila še uvrščajo med te norosti. Danes se v Gorici po gotovih ljudeh že vse oskrunja in onečaščuje in sicer na račun italijanske kulture! Vendar v tem slučaju protestiramo proti temu in to odločno obojamo!

Srednja kmetijska šola v Gorici. — Iz goriških listov doznavamo, da se v Gorici odpre srednja kmetijska šola, se ve, ne slovenska, ampak italijanska. Imela naj bi dva oddelka, in sicer za poljmerstvo in poljedelstvo. To šolo naj bi obiskovali neke dijaki iz Goriške in Gradišanske, ampak sploh iz vse Julijske Benečije, iz Trsta, Istre in Dalmacije. Slovenski sinovi pa naj posejajo na kamnih ob svojih razdelanih zemljiščih in naj študirajo sami, pri sebi, kaj in kje naj začno. Vse samo za Italijane, za Slovence pa nič, prav kakor v posmeh in izzivanje slovenskega ljudstva. Pa človek naj ohrani mirno kri in naj bo vesel, da je bil odrešen in osvobojen! Vroče je, strašno je vroče!

Ostudna volkulja v goriškem mestnem vrtu. — V goriškem mestnem vrtu so na podlagi neke stare paganske pravljice postavili volkuljo, ki da je došla ustanovitelja rimskega mesta. Pravljica sama ni v čast Rimljanom in njih potomcem. Še manj pa je Goričanom v čast slabo zadeta volkulja, ki so jo postavili nad vodnjakom in ribnjakom mestnega vrta. Treba bi jo bilo odstraniti že z estetičnega stališča. Če je bila ta pravljica že starim paganom v sramoto, koliko bolj omikanim kristjanom!

Čujemo, da pripravljajo razni hujšaki nedolžne otroke za demonstracije pred to volkuljo in po goriških ulicah, se ve, proti Slovincem, ki bivajo v mestu. Otroci naj bi se po želji teh hujšakov napili volčjega mleka, da bi bili v poznejši dobi godni za ropanje in požiganje. Pametni italijanski starši naj varujejo svoje otroke, da se ne navzamejo živinske podivjanosti. Ne bodimo volki, ampak omikani ljudje!

Redki glasovi. — Nismo vajeni pravičnosti od strani italijanskih listov, zato konstatiramo s tem večjim priznanjem lojalnost lista »La libertà«, ki jo je pokazal v dveh svojih zadnjih številkah nasproti Slovincem. In to tembolj, ker je to glasilo nekdanj najboljši italijanskimisljehi macinijancev. Ze v predzadnji številki je priporočal povodom prvaških dogodkov merodajnim činiteljem več upoštevanja mišljenja in spoštovanja navad našega ljudstva, v zadnji pa piše z ozirom na žalostne dogodke v Trstu in drugod: »Mirno kri! (I nervi a posto!) Položimo solzo in cvetje na grobove spilit-skih žrtev. Bil je to tragičen dogodek, ki je razburil in razžalil srca vseh Italijanov, in gotovo je obžalovalo ta brutalni čin maloštevilnih zlobne-žev še celo hrvaško prebivalstvo mesta Split, ki živo simpatirajo z Italijani... Krivično bi bilo ta-daj naprtiti celemu Splitu in hrvaškemu ljudstvu sploh krivdo tragičnih dogodkov, ki so kot v čaru povzdignili vso Italijo.

Ali še veliko bolj krivična je reakcija proti našim sosesčanom slovenske narodnosti. Če oni goje iredentizem, ki ga mi ne odobravamo, moramo mi poskrbeti, da ostane njih politično delovanje v pametnih mejah.

Ponavljamo in bomo vedno ponavljali, ker je za nas kot verska resnica: Umiritev in pobratenje med Italijani in Slovenci v beneški Juliji je politična potreba prve vrste. In dolžnost nas, odrešenih Italijanov, je, da prepričamo tudi »naše brate iz kraljestva« o tej najnujnejši potrebi.

Kar se je zgodilo včeraj v Trstu in Puli, je sramota za kulturni narod, je sramota posebno za narod rimskega pokolenja.

Goričani, ne poslušajte hujšakajočih glasov, ne bojte se brez potrebe. Naša bran je izročena danes vsemu narodu italijanskemu, narodu, ki mu je Bog izročil posebno poslanstvo.

V imenu tega poslanstva, Goričani, Vas vabimo, Vas prosimo imajte trezne glave in mirne živce! —

To so res redki glasovi, to so izjave, ki se prav redko slišijo od nasprotne strani.

Zdaj ugotavlja to tudi zadnja »L'idea del popolo« in pravi: Vsakemu svoje (pravice)! Tako govori in tako mora ravnati dandanes vsak, kdor hoče veljati za resnega in pametnega politika.

Roparski umor v Trstu. — Dne 22. t. m. se je v Trstu na talinstven način izvršil strašen zločin in sicer pri belem dnevu v ulici della Borsa št. 2.

Ta hiša je v Trstu borzna palača, pa v njenem pritličju ima svoje prostore privatna banka in me-njalnica g. S. Tavella in drugovi. Med temi dru-govi je bil tudi 23 letni Arduin D'Avanzo. Bilo je v četrtek ob 1 uri popoldne, ko je šel mimo reče-nega zavoda g. Leander Stafler, ki je bil dober prijatelj imenovanega D'Avanza, in ker je videl, da je banka odprta, je hotel porabiti priliko in se zgledati v zavodu, da bi pozdravil svojega prijatelja. Ko je stopil skozi vrata v bančne prostore, se je nemalo začudil, ker je bilo vse odprto, a v pisarnici ni videl žive duše. Ker je bil kot dober prijatelj gospodarjev precej domač, je začel gledat sem in tje po prostorih, ne bi li koga našel. Ko je pogledal v ozek hodnik, ki se nahaja levo od pisarnice, tedaj se mu je ponudil grozen prizor. Njegov prijatelj D'Avanzo je ležal vznak na tleh, roke in noge so mu bile trdno zvezane, usta zamašena in tudi oči so mu bile prevezane. Na vratu pa je imel zelo dolgo rano od ostrila, a okoli njega cela mlaka krvi. Ves prestrašen je začel g. Stafler klicati na pomoč in takoj so prišli mnogi sosedje, da bi videli, kaj se godi. Prišel je tudi poročnik kr. straže, ki je opozoril brez odlašanja oblasti in rešilno postajo. Kakor hitro so prišle oblasti na kraj zločina, so takoj začele preiskovati, ali so roparji zapustili kako sled. Pregledali so obleko umorjenega bankirja in so našli, da je bila na enem mestu raztrgana. To bi pričalo, da se je nesrečni D'Avanzo v začetku upiral in branil, dokler ni podlegel. Toda ta sled ni niti naj-manje razjasnil uganke, kdo so roparji in kam so zbežali. Vprašanje je tem težje, ker ni bilo o tem času nikogar v banki razen g. D'Avanza. Po umoru nesrečnega bankirja so bili roparji gospo-darji banke ter so jo seveda okradli. Delo jim je bilo zelo olajšano radi tega, ker ni bilo nikogar v banki, a posebno še radi tega, ker je bila blaga-lnica odprta. Izpraznili so jo popolnoma vseh vred-nosti in ravno tako so napravili tudi s predali. — Vsega skupaj so odnesli 40.000 lir.

Kavarna »Commercio« v Trstu vdrgi napadeno. — Pretekli teden v torek okoli 11. ure zve-čer, ko je bila kavarna že skoraj prazna, je pri-hrumelo vanje kakih dvajset mladih ljudi. Videlo se je takoj, da ne nameravajo nič dobrega. Zadnji naši gostje so zato popolnoma mirno odšli, ker niso hoteli izzvati neljubih dogodkov, posebno še zato ne, ker je lastnik kavarne že itak veliko trpel pri zadnjih izgrelih. Toda, ko je zadnji gost pla-čeval, so skočili izgrezniki po koncu, začeli na najostudnejši način žaliti Jugoslovane in razbijati po kavarni. Ko so vse razbili, so odšli. Lastnik kavarne ima ogromno škodo. O kakih varnostnih organih ni bilo niti sledu, kakor da je Trst brez vsake straže. Tržačani, kakor smo že poročali, imajo kavarno »Commercio« na piki zato, ker je tam shajališče tržaških Slovincem. Tako poganja Trst vedno na novo svoje kulturne cvetke. Po domače bi se reklo: nič ni težko biti poulična ha-raba!

Priglasenje članov za društvo vojnih oškodovancev. Na Srpenici se jih je priglasilo 93, na Žagi 123, na Trnovem 65, skupaj 281. Vsi so brez izjeme z velikim veseljem pozdravili misel o ustanovitvi tega novega društva in želijo, da bi se ta prepo-trebna organizacija čim prej oživitvorila. Z Lo-gom in Čez-Sočo se more v tem okolišču računati na 350 članov. Kot zaupnik je bil enoglasno iz-voljen preč. g. Jožef Likar, kurat na Srpenici. — Za društvo vojnih oškodovancev se je priglasilo v Tolminu nad 300 oseb, izvoljeni so bili štirje za-upniki, med njimi preč. msgr. dekan, Ivan Rojec.

V Kronbergu se je doslej priglasilo 76 članov.

Družba avtomobilne vožnje v Gorici nazna-nja, da bo z 2. avgustom zopet prevzela vožnjo na črti Gorica-Vipava in nazaj. Ta vožnja je bila prekinjena zaradi premajhnega števila potnikov.

Na ponovne prošnje prebivalstva začne druž-ba zopet voziti in sicer:

iz Gorice v Vipavo ob 5. pop.
iz Vipave v Gorico ob 7.30 dop.
iz Št. Vida v Gorico ob 7. dop.

Vodstvo »Zveze jugoslovenskih učiteljskih društev« je prisljeno vsled vladajočih razmer opustiti nameravano občno zborovanje učiteljstva ter omejiti letošnji delavni vsposred le na odseke in delegacije. Vršni se torej dne 5. in 6. avgusta samo zborovanje odsekov in delegacije.

Prošnja. — Drage volje objavljaj »Gor. Stra-ža« darove, ki se ob raznih prilikah naberejo v ta ali oni namen. Za to uslugo in ker je »Gor. Stra-ža« sama tudi podpora potrebna, prosimo, da se cenj. darovalci ob veselih in žalostnih dogodkih spomnijo s kakim darom tudi »Gor. Straže«, ker je težko drugim deliti darove, sam pa ostajati praznik rok.

Izgubljen. — Na poti od Solkana do Lokvi je neka oseba zgubila svojo denarnico. Pošten naj-ditelj je naprošen vrniti samo listine, ki so bile v denarnici, brez denarja. Zglašil naj se v Gorici v ulici Cipressi 4, pri družini del Fabbro.

Za šolske namene so nabrali v Dornbergu na praznik sv. Cirila in Metoda zavedna dekleta Ol-ga Zorč, Mesarijeva, Viktorija Kavčič št. 96, Jeli-ča Mrevlje št. 10, Viktorija Mrevlje št. 10, lepo svoto 1088,20 L. — Tako praznujemo! — Darova-li so: Mrevlje Viktorija št. 10, 10 L, Mrevlje Ma-rija 16 L, Cotič Jospina 348, 1 L, Sinigoi Frančiška 34, 2 L, Cotič Marija 46, 2 L, Kavčič Frančiška 38, 1 L, Vodopivec Rozalija 49, 1 L, Kavčič Josip 52 — 1 L, Kavčič Marija 55 — 1 L, Zorč Andrej 58 — 1 L, Lah Josip 57, 1 L, Kavčič Anto-nija 60 — 5 L, Cotič Jospina 54 — 1 L, Martelanc Kati 31 — 2 L, Mrevlje Ivan 28 — 2 L, Štubelj Andrej 31 — 5 L, Plahuta Ivana 43 — 2 L, Neime-novana 15 L, neimenovana 2 L, Pelicon Danijel 102 — 10 L, Mozetič Katerina 103 — 3 L, Vodopi-vec Andrej 88 — 2 L, Vodopivec Ivana 406 — 2

», Saksida Andrej 332 — 5 L, Peroci Milan 27, — 5 L, Vodopivec Andrej 26, — 2 L, Peroci Alojzij 25, — 1 L, Cotar Ivan 23, — 2 L, Baša Alojzij 3, — 2 L, Cotič Marija 20, — 1 L, Harej Anton 7, — 2 L, Cotar Lovro 5, — 2 L, Mrevlje Jospina 6, — 4 L, Vodopivec Marija 59, — 2 L, Rojc Franc 1, — 1 L, Saksida Frančiška 2, — 1 L, Kralj Karolina 13, — 2 L, Harej Rozina 12, — 2 L, Mozetič Fran-čiška 36, — 2 L, Harej Viktorija 22, — 1 L, Sak-sida Marija 1 L, Vodopivec Miha 68, — 1 L, Kav-čič Alojzij 69, — 1 L, Kralj Karol 17, — 1 L, Bric Anton 64, — 2 L, Cotič Josip 74, — 1 L, Vodopi-vec Andrej 80, — 2 L, Cotič Ivan 77, — 1 L, Lah Andrej 11, — 1 L, Peroci Marija 75, — 2 L, Baša Josip 71, — 2 L, Peroci Josip 73, — 2 L, Vodopi-vec Anton 72 — 4 L, Rojc Franjo 256. — 10 L, Mrevlje Jospina 255, — 2 L, Saksida Frančiška 354, — 2 L, Sinigoi Frančiška 56, — 3 L, Pavlica Josip 1 L.

O priliki praznovanja naših blagovestnikov nabrale učence: Tila Streharjeva, Elvira Reli Vera Makuc za »Šolski dom« in »Ciri-Metodovo družbo« 120 L. Znesek naj si družbi razdelita. — Na dan sv. Cirila in Metoda je nabrala gđna Vil-har Zora med kromberškimi rodoljubi za »Ciril-Metodovo družbo« — 50 L. — Prijatelji »Renške lakote« za »Ciril-Met. dr.« 25 L. — Na ljudski šoli v Biljah so nabrali za »Stritarja« 40 L. — Na svat-bi g. Ivan Krkoč iz Sela in gđne Makse Furlan iz Goričice nabrali gostje za »Šolski Dom« — 50 L. Vsem hvala lepa!

Za »Sklad Goriške Straže« je daroval Tren-tar 50 L. — P. Evg. Stanet, Kairo (Egipt), 25 L. — g. Feliks Gruden, Kairo, kot preostanek naroč-nine 12 L. — G. Ivan Fakin, Skrbina, 2 L. — Oo-spa Marija Knez, Walbandon (Istra) 7 L.

Bacili in bacilke. — Pod tem naslovom je iz-šla v Narodni tiskarni zbirka humoresk, katere bo vesel vsak prijatelj pristnega in zdravega humor-ja. Dovolj je, če povemo, da so te humoreske po-tekle iz peresa Damirja Faigla. Pazljivi čitatelj pa bo našel v teh humoreskah več kakor — humo-reske. Natančnejšo oceno prihodnjič. Knjigo pro-daja prodajalna K. T. D. v Gorici in prodajalna g. Štoka v Trstu. Cena izvodu 3 L.

Razno.

Izmenjava avstro-ogrskih kron, pravilno ko-lekovanih v Češko-slovaški republikl. — Goriški civilni komisariat nam sporoča: Zakladni minister naznanja, da je vlada češko-slovaške republike z dne 30. maja določila, da deset- in dvajset-kronski avstro-ogrski bankovci, ki so bili pravilno kole-kovani v Čeho-slovaški, prenehajo krožiti z dnem 20. junija 1920. Po 20. juniju do 31. julija se bodo zgoraj imenovani bankovci zamenjavali za ban-kovce nove izdaje edinole pri bančnem uradu fi-nančnega ministerstva v Pragi, II. Brodovská uli-ce 5 in pri njegovih podružnicah. Od 1. do 31. augusta se bodo ti bankovci menjali samo pri centrali zgoraj omenjenega urada.

V Rimu razdeljali tiskarno »Avanti-ja«. — Dne 20. t. m. je skupina nacionalističnih dijakov in vojakov pod vodstvom nekega stotnika vdrla v tiskarno socialističnega lista »Avanti«. Tiskarno so popolnoma razdeljali. Aretiranih je bilo kakih 25 oseb. Tiskanje »Avanti-ja« je prevzela tiskarna lista »Epoca«. V italijanski zbornici se je gledé tega napada razvila živahna razprava, tekom kate-re so poslanci vseh strank obsodili napad na tiskarno, ki pa niso smatrali za primerno, da bi se zaradi tega za tisti dan prekinilo delovanje zbor-nice, kakor so to zahtevali socialnodemokratski poslanci.

»Jugoslovenska Matica«. — Dne 20. junija se je vršil v »Narodnem domu« v Ljubljani ustanovni občni zbor ljubljanske podružnice te prevažne skupne ustanove. V imenu pripravljalnega odbo-ra je predsedoval okrajni glavar dr. Vodopivec. Naglašal je pomembnost »Matic« kot obrambne-ga društva, kajti dosedanja taka društva niso mo-gla več — ker jim je delokrog omejen — zado-ščati potrebam. S tem pa ni rečeno, da sta »Dru-zba sv. Cirila in Metoda« in »Slovenska Straža« postali odveč, ker je dela dovolj za vse tri orga-nizacije. Ravnatelj Senekovič je naglašal, naj bi vse dohodke »Jugoslovenske Matic« upravljala organizacija v Sloveniji. Vseučiliški prof. dr. Sre-brnič je v imenu »Slovenske Straže« pozdravljal z najiskrenejšimi besedami »Jugoslovensko Mat-ico in je uverjen, da bo imela veliko pomoči od strani Srbov in Hrvatov. Treba jih je samo zaintere-sirati. »Slovenska Straža« bo v bratski zvezi pod-pirala »Jugoslovensko Matico«. Poslanec dr. Din-ko Puč, kot zastopnik osrednjega odbora v Bel-gradu, je izjavil, da bo ta odbor razpolagal z de-narji sporazumno s podružnicami in da si ne bo lastil izključne pravice razpolaganja. Dr. Forna-zarič je omenjal, da je bilo do 20. junija 116.537 igsl K 87 st. dohodkov, stroškov pa 21.037 igsl. K 5 st. Prebitek znaša torej 95.500 igsl. K 82 st. Med izvoljenimi odborniki podruž. so: dr. Vodopivec, učitelj Petrovec, akademik Čok, dr. Fornazarič in Milka Matrelančeva. Gosp. Jožef Prunk je na za-ključku zborovanja izrekel zahvalo v imenu zbor-ovalcev pripravljalnega odbora ter je naglašal potrebo, da »Jugoslovenska Matica« takoj osnuje svojo samostojno pisarno.

Tvornica učil v Ljubljani. Dne 25. maja t. l. se je vršil ustanovni občni zbor tvornice učil in šolskih potrebščin, registrovane zadruge z omeje-nim jamstvom s sedežem v Ljubljani. Zadruga je strogo gospodarsko podjetje, ki stremi za tem, da se tudi na tem polju postavijo Slovenci v novi dr-žavi na lastne noge. Zadrugi delež znaša 100 di-narjev. V upravnih svet so bili izvoljeni: dr. Bevk, gimn. ravnatelj; Fr. Fabinc, prof. in urednik »Sl.

Učitelja«; Eng. Gangl, viš. šol. nadzornik; L. Je-lenc, ravnatelj mešč. šole; Juvanc, šol. ravnatelj; Reinsner, gimn. prof. (predsednik); v nadzorstveni svet pa so bili izvoljeni: Fr. Gabršček, viš. šol. nad-zornik (predsednik); Gnus, šol. vodja; Bernot, strok. učitelj, Tejkal, realčni prof.; V. Zupančič, strok. učiteljica. V odboru so člani obeh strank.

Zavarovalna družba »Croatica« naznanja, da je imenovala g. Filipa Tuta v Tolminu za svojega zastopnika za Tolmin in okolice.

Nasvet poklicanim. — Učiteljice za silo, ka-kršnih je več nameščenih v zasedenem ozemlju; pa tudi oni, ki so jeseni ali pred kratkim maturi-rali ali imajo vojno maturo, naj bi vsaj nekaj časa hospitalirali in nastopali pri starejšem učitelju, naj-bolje na taki šoli, na kakršno bodo nameščeni. O nastopih naj bi se vršila konferenca podobno ka-kor na učiteljskišču. Voditelji naj bi jih uvedli tudi v strokovno literaturo in uradno poslovanje. Sta-rejši učitelji, ki bi hoteli uvesti omenjene mlade tovariše in tovaršice v šolsko prakso, naj bi se sami zgledali in dobili naj bi za to primerno nagra-do. Tudi strokovni tečaj med počitnicami bi do-bro došel omenjenim učnim močem.

Za čevljarja se je treba dobro učiti, zakaj u-snje je drago; toda še dražja nam je naša mladina in šola, zato ne moremo in ne smemo pustiti, da bi se delali z njo poizkusi! Drag pa nam je tu-di ugled našega stanu! — (»Učiteljski list«).

Za potovanje v Avstrijo. — Opozarjajo se potniki, ki gredo v Avstrijo, bodisi s Primorskega ali od zunaj črez Logatec ali Trbiž, da jih avstriljske oblasti ustavijo na meji, ako njihovi potni li-sti ne bodo potrjeni od avstrijskega generalnega konzulata v Trstu. Osebe, ki ne stanujejo v Trstu, naj pošljejo svoje potne liste rečenemu konzulatu (Trst, ul. S. Lazzaro 19). Obenem naj omenijo tu-di namen potovanja in naj priložijo — ako so ita-lijanski državljani — znesek 36 lir. Potni listi se bodo pošiljali nazaj prizadetim še istega dne.

Ruska carinja in njeni otroci sežgani? — Več-krat že se je pisalo o koncu ruske cesarske druž-i-ne in danes še zakriva skrivnostnost zasto- to ve-liko družinsko tragedijo ob izbruhu ruske revolu-cije. Te dni sta dva Francoza, M. M. Charles in Henrik Omessa izdala knjigo o koncu carinje in njenih otrok. Onadva pripovedujeta po Aleksiju Dobroviču naslednje: Ko so revolucionarji nazna-nili carinji smrtno obsodbo, tedaj je ona z vso materinsko ljubeznijo posila za življenje svojega sina carjeviča in pa za hčere, ki so bile z njo. Bilo je zastonj. Odvedli so jih v bližnji gozd; carjevič je zdihoval, mati je stopala z visoko povzdigne-no glavo, velike knežinje so jokale. Tam zunaj je bila pripravljena velika gromada drvi, katero so zažgali in potem porivali carinjo in njeno druž-i-ne v plamen. Uboge žrtve so odskakovale od ognja, pa zopet so jih revolucionarji porivali nazaj, dok-ler niso zgoreli. Carinja in carjevič sta tesno objeta, z zaprtimi očmi in z izrazom nepopisne obupnosti na obrazu izginitli v gostem oblaku dli-ma, nad katerim so zopet zaprasketali plameni...

»La Società del coltello« imenuje »Piccolo« naše »pipčarje« in odkriva o tej zarotniški zvezi strahovite reči. Jaz sem nato poslal »Piccolo« sledeče poročilo o pipčarjih: »Dragi »Piccolo«! Jaz o »pipčarjih« še veliko več vem, kakor Ti. Predsednik pipčarske zveze v Trstu ni Jugoslo-ven, ampak Hotentot.

Vsi pipčarji morajo pri sprejemu priseči, da bodo s pipcem vsem čifutom odrezali nosove. Iz teh nosov bo izdelovala pipčarska zveza z o. z. mortadello, ki jo bo predsednik sproti pojedel. Sedež pipčarjev je bil v tržaškem »Narodnem Domu«. To sobo sem si pred 14 dnevi osebno o-gledal in videl tam strašne stvari. Pod sobe je bil izdelan iz samih ročnih granat, ki so jih pipčarji na vseh frontah čifutom v najhujšem boju odnesli. Na steni je viselo nič manj kot 17 strojnih pušk, a na strop je bil privezan oni strašni 35 centime-terski možnar, ki ga je zajel čifutski bataljon pri 17. soški ofenzivi na vojne dobičke. Sedemnajst pipčarjev je sedelo okoli tega možnarja na šrap-nelih, iz vsakega žepa jim je štrlela ročna grana-ta, ki so jo imeli tudi kot privešek na verižici ure. Saj si tudi Ti pisal pred nekaj dnevi, da je oblast dobila med ruševinami »Balkana« načrt z natanč-no oznabo te sobe pod imenom »Munitionszim-mer«. No, vidiš, in ravno to sobo sem videl jaz tik pred napadom na »Narodni dom«. Odtod je prihajal oni strašni pok med požarom. Kaj se je zgodilo s pipčarji ne vem, a slišal sem, da brusijo noč in dan pipce. S pozdravom Tvoj M. B. Go-rica.

Protí tifusu in krvavi grizli. — V zadnjem času so se v mestu in zlasti v okolici pojavili slučaji tifusa in grize. Da se prepreči razširjenje teh bo-lezni, je treba, da sodeluje tudi ljudstvo samo. Ti-fus in griza ste nalezljivi bolezni, ki se prenašate od osebe na osebo potom odpadkov. Za prenaša-nje bolezni so nevarne bolnikove roke, roke strež-nikov, bolnikovo umazano perilo, stranišče, vod-njak z umazano vodo, sadje in zelenjava, ki je bi-la v dotiki z bolnikom, nevretu mleko, perilo, ki se je opralo v umazani vodi. Za grizo so posebno nevarne muhe, ki se usedajo na odpadke od takš-nih bolnikov in prenašajo potem bolezen na hra-no... Treznost v jedi in pijači varuje od vseh že-ločnih in črevesnih bolezni, a posebno od nalez-ljivih. Naj se ne pije torej vode iz vodnjakov in nezavreto mleko, zelenjavo in sadje naj se dobro opere, a to poslednje je treba olupiti pred pora-bo. Priporočati je kuhano sadje, zavreto vodo, ki se je pohladila, otroke in mladino pa je treba sploh svariti pred nezrelim sadjem.

S prihodnjo številko se povrnemo h prvotnemu debelejšemu tisku.

Raznim dopisnikom: O priliki, kolikor je porabnega.

1. Nedelja, 10. pobink., Vezi ap. Petra;
2. ponedeljek, Porcijunkula, Alfonz;
3. torek, Najdba sv. Štefana, Lidijs;
4. sredo, Dominik;
5. četrtek, Marija Dev. snežna, Ožbolt;
6. petek, Gospodova izpremenitev;
7. sobota, Kajetan, Donat.

Goriška zveza gospodarskih zadrug in društev v Gorici

registrovana zadruga z omejeno zavezo
v Gorici, Corso Verdi 32,
1. nadstr.,
uraduje vsak delavnik od 8. do 12.
in od 3. do 5. popoldne
Ob sobotah in pred prazniki pop.
ter ob nedeljah in praznikih je urad
zaprt.

Velika zaloga
pristnega, naravnega
VINA in ŽGANJA na DEBELO.
Postrežba točna. — Priporoča se
KRAGELJ IVAN — Sv. Lucija ob Soči 29.

Potnike in krajevne zastopnike
pod ugodnimi pogoji sprejme gosp. DRAG.
STAREC, glavni zastopnik „Vzajemne zava-
rovalnice“ v **Barkovljah.** :: :: :: ::

Iščem pridno, pošteno služkinjo, ki je spo-
sobna samostojno voditi vsa hišna in domača
dela ter ima skrb in ljubezen do otrok. Plača
po dogovoru. :: :: :: ::
Ponudbe do 10. avgusta t. l. na naslov:

Rudolf Makarovič
posestnik in poštar AVČE.

Hranilnica in posojilnica v Rihenbergu
reg. zadruga z neom. zavezo
sklicuje

OBCNI ZBOR
na nedeljo, dne 15. avgusta 1920
ob 4. pop. v lastni hiši na **Mantelovšči** z
DNEVNIM REDOM:

1. Poročilo načelstva in nadzorstva,
 2. Odborenje računskih sklepov za l. 1919,
 3. Volitev načelstva in nadzorstva,
 4. Sprememba zadrughih pravil,
 5. Slučajnosti.
- K obilni udeležbi uljudno vabi
ODBOR.

Vipavsko zajamčeno pristno
BELO VINO prodaja
Kmetijsko društvo v Vipavi
po 2.60 - 2.70 lir za liter
franko klet.

Podružnica Ljublj. Kred. Banke v Gorici,
Corso Verdi „Trgovski Dom.“

Obrestuje vloge na vknjžbe po 3 1/2 0/0, na daljšo odpoved
vezane vloge po dogovoru.

Nakup in prodaja vsakovrstnega tujega denarja. Nakazila v Jugoslavijo
in inozemstvo po dnevnem kurzu.

O. BRUGNALLER GORICA
Nunska ulica št. 35.
Prodajalna mrtvaških predmetov.

VELIKA ZALOGA KINČA ZA RAKVE VSAKE VRSTE.

Lastna delavnica za rakve in vence iz suhih cvetlic; obleke
in črevlji za mrtve, vsakovrstni žalni predmeti, sveče iz pra-
vega voska; pajčoloni, venci in šopki za neveste, birmance
in za prvo sv. obhajilo.

VSAKOVRSNE SUHE CVETLICE:
Cena izven vsake konkurence
Sprejemamo tudi posebna naročila.

Knjigarna Kat. Tisk. Društva

:: GORICA, Montova hiša ::

Zaloga na debelo in na drobno.
Cigaretnega papirja „Abadie“ „Ex-
celsior“, „Union“ i. t. d. :: :: ::
Stročnice za cigarete „Abadie“, „Ex-
celsior“ :: :: :: ::
Slike z okvirji in brez okvirjev ::
Rožni venci, svetinje i. t. d. :: ::
Uradni papir vseh vrst :: :: ::
Šolski zvezki :: :: :: ::
Svilnati papir razne barve za rože,
in druge pisarniške potrebščine ::

Zaloga pomnoževalnih apaatov.
Sprejemajo se naročila pečatov.

Iščem fotografskega po- močnika večšega

slov. in ital. jezika. Nastop službe takoj.
Plača po dogovoru. Ponudbe na

JOS. NARDIŃ, fotograf IDRIJA.

ZOBOZDRAVNIŠKI ATELJÉ - -
PAVEL NETZBANDT

ustanovljen leta 1900.

SPREJEMA OD 9--12 IN OD 2--5
V GORICI, VIA DANTE ŠT. 12.

- Kupi se mizarsko orodje. -

Naslov pove upravništvo „Goriške Straže“.

Andrej Mavrič, krojač in tr-
govca, govec št. 22
na Travniku, se najtopleje priporoča slav.
občinstvu v mestu in na deželi, posebno
pa preč. duhovščini, za obila naročila, ka-
tere izvršuje točno in po znižanih cenah.

Drašček Fanny, Gorica
Via Rastello št. 1

trgovina s kolonialnim in mešanim blagom na
drobno in na debelo. Dobra moka bela in koruzna,
fižol, ječmen itd. Blago sveže. Priporoča se za obilen
obisk. --- Postrežba dobra. --- Cene zmerne.

PRODAM

dva močna voza, nekaj pohištva (omara
in kredenca) eno pokrivalo za voz (plahto),
več vinske posode in nekaj umetnih gnojil.
Cena po dogovoru.

Blago je na ogled pri

VEK. LOKAR
Ajčovščina št 28

Novoporočenci! Begunci!

Oglejte si obnovljeno zalogo rav-
noka došlega različnega pohištva pri

ANTON BREŠČAKU
CORICA - Via CARDUCCI - GORICA

ZOBOZDRAVNIŠKI ATELJÉ

Dr. J. Bačar in V. C. Hansen

zobotehnik

ulica 24 Maggio (prej ulica Tre Rê) šte. 9

(v bližini kapucinske cerkve)

ordinirata od 8 1/2, do 6 ure - ob nedeljah od 9 do 1 ure.

Brezbolestno izdiranje in plombiranje zobov.

Umetni zobje po najnovejši tehniki.

Dr. Bačar izvršuje ravnotam svojo splošno zdravniško prakso.

TRGOVINA
TEOD. HRIBAR - NASLEDNIKI
Corso Verdi št. 32.
Se priporočajo slavnemu občinstvu v
mestu in na deželi za obilem obisk.
BLAGO SOLIDNO. CENE ZMERNE.

Mizarska delavnica s strojnim
obratom.

JOSIP BRECELJ in drugi
ŠTURJE -- AJDOVŠČINA

Sprejema vsa v to stroko spadajoča
dela. -- Delo solidno, postrežba točna.

E. RIESSNER (prej) Pavlin E.

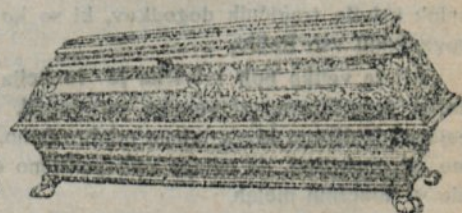
Nunska ulica 10 — GORICA — Nunska ulica 10

nasproti „BELEMU ZAJCU“.



VELIKA ZALOGA

mrtvaških rakev, nagrobnih
vencev, trakov, umetnih cve-
tilic; posebnih vencev za ne-
veste, cvetlic za cerkve, palm,
vencev za novomašnike in;
poroke, mrtvaških oblek. itd.



papirja in drugih potrebščin za okrašnje rakev, zlatih črk voščenihi sveč itd.

CENE BREZ KONKURENCE.

Manufakturna in modna trgovina

Felberbaum & Rolich preje
Hedžet & Koritnik

Gorica, Corso Verdi 7,

se priporočata slavnemu občinstvu.

Dobi se največjo izbero

manufakturnega blaga, okraskov za obleke,
perilo za neveste; kakor tudi vse potrebščine

(za birmo.)

Pajčolane, cvetlice, nogavice i. t. d.